

פרדמוקרל מס' 50
מישיבת ועדת הכספים
שהתקיימה ביום ד', כ"ה בטבת
תשי"ב - 23.1.52, בשעה 9.15.

משתתפים: י. גורדי - היו"ד
י. אפרתי
ח. אריאב
ש. דיין
א. הדצפליץ
ק. לוז
ז. סוזאייב
ט. סנה
י. פורדר
א. ציזלינג
מ. קלמר
י. רוקח
ד. שרי

נעדרים: א. גניחובסקי
י. בדר

מזמנים: מר סנדלסון - מחלקת המכס והבלו
מר לנדו
מר קיטרון
מר ספיבק - מזכיר
מר בזק - מזכיר

סדר-היום: א. מס-מותרות;
ב. חוק הארנונה לפיצוי נזקי מלחמה.

היו"ד י. גורדי: אני פותח את הישיבה.

י. רוקח: החברים זוכרים את הטיפול מטעם ועדת הכספים בשאלת השטפונות. קטה נשיאות מגבית שפרסמה כבר שלשום את הכרוז הראשון שלה. חסר להם כסף מזומן עדיין, והניזוקים משוועים לסכומים, וכלל שנקדים לשקם אותם - יעלה הדבר יותר בזול ויהיה יותר פשוט. שר האוצר אמר שהוא מוכן לתת ערבות לבנק אפ"ק שיקדים למגבית סך של 250,000 ל"י. הופיין לא הסכים; הוא אמר שאין עוד כתובת למקבל הכספים. עכשיו יש כבר כתובת, היא הנשיאות בת 7 אנשים. נאמר שהנשיאות לא רצתה לקבל את ההלוואה, אבל הם רואים שלא כל-כך קל לקבל כסף במזומן, והם מוכנים עכשיו לקבל את ההלוואה של 250,000 ל"י לאפ"ק, בתנאי שתהיה ערבות של הממשלה. שר האוצר אמר שהוא מוכן לכך. אם ועדת הכספים תחליט על ערבות - יתן אפ"ק את הכסף. עד שיתחילו להיכנס הכספים מהמגבית - יעבור עוד זמן-מה.

היו"ד י. גורדי: בשלב מוקדם של הדיון שמענו מחבר הכנסת רוקח שהבנק לא הסכים לתת את ההלוואה. עכשיו אנו שומעים שהבנק הסכים, ואני טוען לאשר זאת. עוד היום נודיע על כך.

הוחלט: לאשר את הערבות לבנק אפ"ק.

היו"ד י. גורדי: מצד שר האוצר ישנה הסכמה לנהוג בצורה שהסיוטה של החוס חבוא לוועדת הכספים

היו"ר י. גורדי:

לפני שהעביר יובא לאישור הממשלה, ועל חברי הוועדה להביא זאת לתשומת-
לבם. הצעתי היא פנקל כמה החלטות עקרוניות, כדי שהד"ר מנדלסון ידע
כיצד לנסח את הנוסחה האחרונה של חוק מס-מותרות.

לא אטעה אם אומר שהוועדה מוכנה לאשר מס-
קניות ולהפריד בין מס קניות ומס מותרות. אולם שמענו ההצעה מפי חבר
הכנסת איזנלינג שהסכמת סיעתו מותנית בטיב הסמכויות של ועדת הכספים
בענין זה, לגבי סיוב, בשלב זה של הדיון ישנה נכונות זאת מצד הוועדה.

ח. צריאב: הצעתי היא לקרוא למס זה: מס קניות ומותרות,
שם מאוד - חוק אחד.

ט. קלמנ: אני מתנגד לכך שזה ייקרא מס קניות ומותרות.
אדם הקונה מצדך חיוני ביותר - משלם מס-
קניות ומותרות, ואני הושב שיותר בריא להלק זאת: מס קניות לדברים שייקבעו,
ומס מותרות לחוד.

ד"ר מנדלסון: באנגליה יש מס קניות בשיעור של 100%-33,
ובאמריקה יש מס קניות ומותרות. בכל יחד
הארצות מס הקניות והמותרות הוא משולב. בהולנד, למשל, יש מס מחזור שאיבנו
כל-כך אידיאלית. הוא די גבוה וגובים אותו בכל שלב. נוסף לכך ישנו מס -
שאטנז איבנו מס-מותרות, אבל של כמעט-מותרות. באוסטרליה, באפריקה-
הדרומית ובזילנדיה-החדשה יש מס מכירה בשיעור של 5%, 12. ישנה עוד תוספת
עד 2/3 על מצרכים טובים. דוקא את השיעורים הגבוהים הכניסה לא מטעם
הלייבור אלא הממשלה החדשה של השמרנים באוסטרליה, כאמצעי אנטי-אינפלציוני
אחרי עליה של 100 אלף אנשים. עליה של 40-50% במצרכי מזון, זוהי כבר
אלאא התחלה של אינפלציה. אם אנו גובים במקור - יותר טוב לגבות את
המס בפקודה אחת ומסבדת אחת ולא בצורה של שני מסים, זוהי שאלה של
יעילות. הקושי הטכני אצלנו הוא שאין הנהלת חשבונות וקופה אוטומטית
רושמת.

באופן פורמלי צריך להיות חוק אחד ופקודה
אחת. בביצוע - צריכה להיות הפרדה במידה בין המצרכים שעליהם הלאך אך-ורק
מס קניות ובין המצרכים הנותבים את התוספת של מס מותרות, או כל שם אחר
שוועת הכספים תקבע לזה.

א.א.א. הוהלם: לקרוא לחוק: חוק מס קניות ומותרות. המשך הדיון על
הסיומה כשלעצמה יהיה לפני שהיא תובא לפני שולחן הממשלה.

מ. סנה: אני רוצה שיהיה ברור שהמתייגותנו הלה
גם בנוגע לסעיף זה.

היו"ר י. גורדי: ביהס למס קניות היתה הצעה אחת של 5%, הצעה
שניה של 7% והצעה שלישית של 10%. ד"ר
מנדלסון אמר לי בשיחה אתו ש אם מטילים 10% מהסקורד - לא יתקבלו יותר מ-5%
במציאות של היום. אם הוועדה מתכוונת ל-5%, מתברר שעליה להטיל 10% על
הסקורד.

ח. צריאב: אני מציע לאחד את הסעיף המדובר על המכסימום
של מס קניות עם הסעיף המדובר על הפרשה
לעיביות. אני מציע שזה יהיה 5% ועוד 2%, כלומר: 7%. אם יוטלפו על מס
הקניות החוז מסויים לעיריות - אני מציע שמשא הקניות יהיה 5% פלוס התוספת;
אם מתכוונים לגדוע מס-הקניות אחוז מסויים לטובת העיריות, אני מציע
שיגדעו זאת מ-7%.

ליסיבת ועדת הכספים
25.1.52

היו"ר י. גורני:

אני מציע לא להסיל מס בפרד, אלא להפריש חלק מסויים ממס-מותרות לטובת הרשויות המקומיות. בענין האחוז טיש לקבוע, יכולות לבוא הצעות שונות. מהחלק הזה שיוטרש, אני מציע ש-75-80% יהיו לקרן הארצית ו-20-25% לרשות המקומית הנוצעת בדבר.

מה שנוגע לשיעור האחוז המופרש לצרכי קרן הארצית ולהלקן של הרשויות המקומיות - נקבל החלטה מיוחדת. אני מציע להפריש 7,5% מכל המס - מס קניות ומותרות - ולא כפי שאמר חבר הכנסת רוקח, 5% ממס מותרות ואחוז אחר ממס קניות. את החלוקה לקרן הארצית ולרשות המקומית אני מציע מסובב אב תיקבע חלוקה פרו-גולגולת, יהיה הדבר לדעת הרשויות החלשות, ולכן יש לחלק את ~~אחוזי~~ הרווחים בצדק.

א. איזלינג:

כל הענין הזה טעון ביחוד יותר החב. ישנם מסים רגילים לרשויות המקומיות. אם ההפרשה הזאת לטובת הרשויות המקומיות ממס-מותרות תבוא כחוספת למסים שהן גובות - יש להפריש חלק הגון ~~אז~~ מזה לטובת קרן הארצית - אולם כל החוק מחייב ביקורת לגבי המסים הקיימים ברשויות המקומיות. אחרת אנו מפילים על התושבים העלאת מסים בגובה מסד. אשר לחלוקת האחוזים - לדעתי היא צריכה להיות כוללת ~~אז~~ לפי מספר הנפשות.

ב. שרני: ~~אז~~

מס הקניות איננו מס בפרש, אלא הוא חלק ממס המותרות ששינינו בו את הרכב האחוזים. יש הסכמה בכנסת ובאוצר להפריש חלק מסויים ממס זה לרשויות המקומיות. אין זאת הטלת מסים נוספת על הציבור. גם אם נערוך ריאורגניזציה בשיטת המסים של הרשויות המקומיות - לא תהיה בזה משום הגדלת המקומות הכספיים שלהן. יש צורך בתגבורת כספית לרשויות המקומיות.

אני מציע לחלק את התוספת - 2/3 לקרן הארצית ו-1/3 לרשות המקומית עצמה. בבחיית מס זה לא יספיק המנגנון הנובה. אם האחוז של הרשות המקומית יהיה יותר גבוה - היא תעזור בגבייה, ומספיק אם תהיה לה עין פקוחה על טילוי החובה.

ג. רוקח:

אני רוצה לטאול את היו"ר אם הוא היה מסכים שנעביר לכל חברי ועדת הכספים את התזכיר שהוא קיבל על היחסים בין החשות המרכזית והרשויות המקומיות. זה יעזור לאובר הכנסת ציולינג לראות מה היא התכנית.

היו"ר י. גורני:

אני מסכים.

ד. רוקח:

אני רוצה שיהיה ברור שההפרשה הזאת איננה צריכה להיות מקרית. דבר זה צריך להיות קבוע בחוק.

היו"ר י. גורני:

אני מציע לקבל החלטה: א) שיטת הפרשה כזאת; ב) שהיא מתחלקת לקרן ארצית וחלק לרשויות המקומיות. מה שנוגע לאחוז ההפרשה - על זה עוד בשוב לדון. אני מסכים לשוב לענין זה אחר ויכוח בענין הרשויות המקומיות. האם חבר הכנסת שרי עדיין עומד על הצעתו להפריש 10% לעיקיות?

ג. שרני:

אני מוריד את הצעתי.

החלטה: להפריש 7,5% אחוזים ממס הקניות ומס המותרות לרשויות

א.ב.

ישיבת ועדה הנכספים
25.1.52

א. צילוינו:
אני מציע שיהיו 4 סוגים: א) פטור מס; ב) מס קבוע עד 7,5%; ג) מס סותרות, משופרים, עד 35%; ד) מס 35% עד 75% או אפילו 100%.

ג. סוגיית:
אני חושב ש-75% ו-100% זהו הגובה. אני מציע שהסוג הרביעי יהיה מס-35% עד 60%.

א. צילוינו:
אם תקבלו את הצעתו לסוג זה, אני מסכים שהסוג הרביעי יהיה מס-35% והמספר לא יזוכה כלל. אם יקבע מספרים של 100%, אפילו אם ישתנה או מעט - זה יזכור הלקוחות סיווג בצורה, ואני מסכים שהיה סוג מס-35% ומעלה.

היו"ר י. גורני:
זה נקבל את ההצעה הזאת, תבוא הצעה מצדו להכנס מספר יקבע על ידי שר האוצר לאחר שיימלא בדיווח הנכספים.

2. פורד:
אני תפלא על הצעת חבר הכנסת צילוינו. בדרך-כלל הוא דורש אישור ועדה הנכספים, והתשובות מצד הכנסת, וכו'. פה הוא מציע להסיר את קביעת המס לגורמי האוצר. זאת בזכות: סדר מספר לקבוע לציון ענין סיווג מס סותרות גם בשיעור של 500%. אני בעד הסיווג שהציע חבר הכנסת צילוינו - אבל אני דורש לקבוע מספרים, והצעה היא למספרים של 75%.

ב. קלמר:
גם אני חושב שעלינו להסלים את המלצתו, ולקבוע מספרים. המספרים שאני מציע גם הוא 75%.

היו"ר י. גורני:
אני מציע תיקון להצעתו שבמילים כמה חברים שר האוצר יקבע מספרים גבוה. התיקון הוא, שמי שמר האוצר, שר האוצר יקבע את המספרים לאחר שיימלא בדיווח הנכספים.

2. וורק:
אשרנו כבר שנתפקידה של ועדה הנכספים לקבוע רק את הסיווג, ולא להיכנס לפירוט כל פורד. אם בליך בדרך שהציע היו"ר, בהיה נאלצים לדון בכל פורד ופורד. אני מציע להסיר את האוצר את קביעת המספרים, בתנאי של שיהיה ידועה של התקנות, כי אבות ביקשן למספר של קביעת מס סותרות. אם שר האוצר ירצה להגדיל - הוא ינסה, לומר ולדעת סיווג אפילו הם יבוא לפרדן.

היו"ר י. גורני:
לאחר ששר האוצר יפרסם הודעה גובה קביעת מס על לסיווג לקבוע - כפי שזה נעשה בענין המס והפלו, אני מציע אודות המספרים שיוצגה היא תקיים דיון על שר, וזה הובא לפרדן - תודות לכלל את הצר שפירוטם, הן המילים.

ה"ר גורני:
הקושי הוא בזה שמה להכריע בין סיווג, שידוע ובין קודאליפיקציה וקביעת כל מס. הצעה היו"ר היא: א) סוגייתו של מס, והיה וסיבה מדויקת על פורטים אלה; ב) להציג המספר בדיווח על דרך הדברים שעליהם חוסל מס קבוע. למשל: הייבום לקבוע אמלספוע שדפניים איתם רבו של לוקטור, אלה יהול עליהם מספרים מס קבוע.

ישנו עוד קושי, למשל: בעד דיווח בדיווחון יש לסלס 75% מס סותרות, ודיווח רגיל - ואני מקווה שיהיה אותו כגון בעד 10-30 לירות - יהיה מספרים 15%. הצעה היו"ר היא הגיונית, כי לאחר שיתברר שר האוצר, תהיה אפשרות בידי הוועדה לתקן גביאות שבעשר בו, והצעה זו יכולה להתגבר על קשיים טכניים.

ישיבת ועדת הכספים
25.1.52

השאלה הבאה היא: היכולת מס על חפצים
משוטטים? - אני מציע: כן. אגרת שמעתי

הי"ר י. גורני:

שיש כאן פתח רחב מאוד.

ד"ר מנדלסון:
הנויות שכולת אין כותחים הרבה, אולם בכל
יחוב שמעברו תואו שנפתחו הנויות רבות לחפצים
משוטטים, אנו בטוחים שחלק גדול הוא טחורה מוברחת, אבל אי-אפשר לתפוש
זאת בצופן פיזי. איך אינו יכול לבדוק אם מצוין טטולים הוא משוטט או לא.
אם נפתח פתח כזה - לא תוכלנה הנויות הוותיקות לעמוד כמתחרות.

ישנם אנשים המוכרים את חפציהם המוכירה
פומבית, יש לנו קרן מיוחדת בשביל עולים ומקרים סוציאליים שמשלמת במקומם
את מס-המותרות. באופן פורמלי הקונה משלם, אולם את הכסף מקבלים מהמוכר.

מ. קלמר: מה הדין בנוגע לבגדים משוטטים?

ד"ר מנדלסון: הם בלין הפטורים.

ג. סוואליב:
כאן צריך שתהיה הגדרה מדוייקת וכרוונה. צריך
שאדם ידע אצ עד היכן הוא נוהג בסדר ומתי
הוא הופך לעבריין. אם אדם מוכר את הדינו שלו לידידו, בלי תיווך - האם
עליו לשלם על זה מס מותרות?

ד"ר מנדלסון: אנו נמציא בחוק הסבר מפורט.

הי"ר י. גורני:
אני מבין שאין התנגדות עקרונית לענין זה.
בענין השחרורים אני סבור שעלינו לדחות את
הענין א עד לקריאה השניה.

א. ציזלינג:
דוקא בשאלה זו התקיים בוועדת-המסוה בירור
רציני. היתה הצעה של חבר הכנסת בדר שלא צריך
להיות שחרור, אולם לא כן היתה דעת רוב חברי הוועדה. אני מציע להעביר
את החוקר הנדון לאוזה.

ג. סוואליב:
אחמדל עורדתי שאלה של רווחים בהגדלה של מס
מותרות שאינם נכללים בקלקולציה של הקמעונים.

הי"ר י. גורני: אני מציע גם בשאלה זו אצא לדון בשלל השני.

אני רוצה לטכור לידיעה חברי הוועדה שקיבלתי
יפוי כוח מסד האוצר לטכור בשמו לחברי הוועדה את ההודעה הבאה בקשר עם הטטבע,
בעקבות שאלות ודעות שנחשדדו כאן:
"אין כל יסוד לשמועות על הכנות מצד הממשלה
לבצע תכנית של דוואלואציה של הלירה בקשר עם החלפת הבנקוטים שתיעשה
בעתיד. בממשלה לא היה כל דיון על תכנית כזאה.

אשר לדיון על המצב הכלכלי וירידת ערך הל"י -
ידוע לאוצר שהממשלה דנה במצב הכלכלי ועל תכניות לשיפור המצב, ועומדת
לסמם בקרוב דיוניה. לפיכך מוטב לקיים הדיון בוועדת הכספים וכן ככנסת אם
יהיה צורך בכך לאחר שהממשלה תסיים את דיוניה."

הודעה זו היא לפרטום ותימטר לעיתונות. את
הדו"ח של סגן המדינה לשנת 1950/51 קיבלתי ואחרי שאעבור עליו, אטכור אותו
לחברי הוועדה, עלי עוד לשאול את שר האוצר אם ברצונו לצרף את הערותיו מיד לדו"ח

א.ג.

לשיבת ועדת הכספים
23.1.59

ג. פורורג:

ברצוני להעיר הערה: אני מחייב את רצונו של היו"ר לבדוק את הדו"ח, אולם אני רוצה לקבוע שלפי החוק צריכה הוועדה לקבל אאאאאאאאאא את הערותיו של שר האוצר תוך חודש מיום קבלת הדו"ח, אולם אין צורך לקבל את שני הסכמים היחד. אאאא בוודאי שאי-אפשר לעשות זאת בנוגע לדו"ח הכללי.

היו"ר ג. גורני:

דבר זה איננו בגדר של ויכוח עם היו"ר.

א. הרמטלד:

לפני מיום הישיבה אני רוצה שייקבע זמן עם הדו"ר לבדוק לשם דיון על ענין ירושלים.

ג. גורני:

יש לי בקשה: מבקר המדינה שלה דו"ח של ביקורת עיריית תל-אביב, לכל חברי ועדת הכספים של הכנסת. אני מבקש שיהיה פעם דיון בענין זה.

היו"ר ג. גורני:

לפני שאני נועל את הישיבה, מבקש את סד לבדוק למסור לנו את סהות התיקונים בחוק הארנונה לפיכונני נזקי מלחמה.

א.

./

חוק הארנונה לפיצוי נזקי פלחמה:

ד"ר לנדוי:

על התנסה

אאא בחוק הארנונה לפיצוי נזקי פלחמה
 חטי"א סעיף 5(ג) כתוב: "שר האוצר, באישורה
 של ועדת המסכים / יקבע בתקנות סוג הנזקים לפי גודלם ולפי טווח אאאאאא
 גדילתם. ייעוד חוק המיובטלי ושיעור הפיצויים המסכימלי לכל סוג נזקים
 לכל סוג נזקים הכלליים להתקנות בתשלומים שנתקבלו על ידי הניזוקים
 שלא בתוך חמשי חרדן; הכללים למיזוג בין השלום הפיצויים ובין הכנסות
 חרדן; כל יתר הדברים הטעונים הסוד להחלפת חרדן לקביעת הנזקים ולביצוע
 השלום הפיצויים, לרבות סיבויין וקביעת סכומיהם על ועדות לפיצויין.
 חוק הארנונה לבטל לחוקף ב-1 לאפרייל. התקנות קובעות לפי ההוראות את כל
 החקיקה החוק החדש. ביניהם יש כמה נהלים נהם עקרוניים. בסעיף 1(א) כתוב:
 "עקב פגיעה, הפולחן אינה או פעולה שלוחה בתקופה של מיום 29.11.47 עד
 יום... והפגיעה של שר האוצר היא" עד החלטה הטכט שבית-החשק. זאת אומרת
 כל מה שקרה אחרי הטכט שביתת החשק לא ייכלל בחוק הארנונה. אא זה קסוד
 לכן גם ההוראות החוק.

הידוע שני מיט כאן, חוג עניין של הזכות של
 החוקר: החומר שהיה לו נכטט סטויים ודוג כהרס, אאא ואין הוא יכול להסתטט
 בו, ניתוח עכטוד חלוקה אחרת של הפיצויים המתחלקים בין בעל הרכוש והחוקר
 בטכטט שהבעל יקבל יותר והחוקר יקבל פחות במילי שהבעל ישקט את הנכטט, אחרת
 אם ישקט הנכטט. שדוי הנכטט פירושו הטכט שהיה מתקבל בעדו אאאא בחוק
 מיום הנזק. זאת אומרת בחוק גם הוא נקבע לפי אאא מה שקרה מיום הנזק
 ולא מיום השלום או השלום.

הנטיים סביבונקו יקבלו פיצויים בסודי
 על 50% סטודיו של הנכטט מיום הנזק. התקיימה יריעה שבה מתחף שר האוצר
 והטכט שפחלי ונקבע הסוד חוג של 50%. כל שר האוצר פוען שאט קובעליב את
 הפיצויים של חקרה - הוא יודע בדיוק מה ימוליים 50% למרות. ללי זה הפסד
 יחיה ליום 570 מיליון. אבל לעתיד מייטסטר לדעה מה הוא החיקף, ואז
 הטכטלה יכולה להתחילב לסכומים הרבה יותר גדולים. יחד עם זה נקבע שאט
 נכטט סטויים בחוק הוא פחות מ-15% - לא ימולם כל פיצוי. לפסלי: אם בסביר
 הטכטטת או נכטטת חולה נכטט סטויים - אם ישלום פיצויים. לכן נקבעה
 הטכטוד הפיצויים.

סעיף 5(ב) מורה על פטודים - דוגת עניין
 חוג סאד. יש בידי בקרה לפטודים הטכטוד כשה ענודה מיליוניים לירות.
 פטודות סודים פנו רביקשו פטודים סודי ארנונה, כל הם חוטבים שזה יהיה
 לתפלה סביבונ. אם יקרו בהחבון שלת פטודים דהחילוך לסלם לכל אלה
 פיצויים & - אין זה חוג, כלפי אלה השלטיים, וכלל שני אם המוסד המנסט
 פטודים ידע שאין הוא מקבל את הפיצויים - הוא יסקול פעטיים אם לדודש
 פטודים או לא. סודם כך בצד הוואה האדומת שמי שקיבל פטודים איננו יכול
 לקבל פיצויים.

יחד עם זאת נקבעה האפשרות לסכטות פטויים
 לקבל פטודים חלקיים במקרה שהסכום סודוה מעטטה גדולה, אולם יחד עם זאת
 יש תואי שגם השלום הפיצויים יהיה חלקי.

סעיף 4 מדבר על פעולת הגשת התביעות. במסוד
 בפגעי השלוחה שחוטל יש 10 חלפים חיקים, כלומר: 10 חלפים סקדים שטבלו
 נזקים. לפי הנושתי ישנם רבים שלא הגיעו תביעות כי לא ידעו סבויין להגייט.
 לא היה כל הוראה חוקית לכן. יש להגיה שסטוד החובעים יהיה גדול יותר.
 ניתן בזה זמן של לא פחות מ-5 חודים סודי להגיש את התביעה על סודס מיוחד.
 מי שלא יגיש את התביעה אחרי חוד 5 החודים - יש לו אפשרות של 6 חודים
 נוספים אם יש לו סיבה מיוחדת, למסל: אם סודר היה בחוף-לארץ חודים אחרים
 ולא הספיק להגיש את התביעה.

הפרוצידורה תהיה כולקסון: האדם יגיש את
 בקטרו לסנהל, הסנהל יבדוק מה הוא הנזק ויקבע מה הוא הסכום שיש לשלם.
 אם האדם איננו סודוה - יש לו זכות ערעור. ביהס לערעור יש שתי דעות:
 1) ליצור רק אינטסטנציה אחת של ערעור; 2) ליצור שתי אינטסטנציות. בטבאבו
 למסוד המספטיים וקבענו שתי אינטסטנציות, הוא התנגד לכן ששתי סלבות:
 א) לפי התקנות מיי-אסטר לקבוע סכומיות לסודפטיים; ב) אין שופטיים. על כן
 הם פוסדים: אם דוצים לגמור זאת - יש לקבוע אינטסטנציה אחת של ערעור ולא
 יותר, אבל אינטסטנציה הנושבת את הזכות לאורה לתבוע.

מה הוא הרכט האינטסטנציות? יהיו שלושה אנשים:
 אחד ימנה ע"י שר האוצר, אחד ע"י משרד המניס ואחד ע"י אא משרד המספטיים,
 והם יקבעו. אם יוכל שר האוצר להשיג ממשרד המספטיים שופטיים - הוא ימנה
 שופט ממני שתי... (השופט ימנה...)

חוק הארנונה לפיצוי נזקי סלחמה

ד"ר לנגר:

של המוסד

אאא בחוק הארנונה לפיצוי נזקי סלחמה
 חסי"א סעיף 5(א) כתוב: "עד האוצר, באישורה
 של ועדת המסכים / יקבע בתקנות סוג הנזקים לפי גורמת ולפי מועד אאאאאאא
 גדלמחם. ייעוד הנזק המינימלי וייעוד הפיצויים המסימטלי לכל סוג נזקים
 לכל סוג נזקים וכלליה להתחבות בתשלומים שנתקבלו על ידי הניזוקים
 שלא בתוך מסגרי הקרן; כללים למיגור בין השלוחי הפיצויים ובין הכנסות
 הקרן; כל יתר הובלים הסעונים הסדר להחלת הקרן לקביעת הנזקים ולביצוע
 השלוח הפיצויים, ליתוח סיבויין וקביעת סכומיותהן של ועדות למיביותהן.
 חוק הארנונה לבנס לתוקף ב-1 לפסול. התקנות קובעות לפי ההוראות מה כל
 המסכים ההחוק יורה, ביניהם יש כמה רבדים. הם עקרוניים. בסעיף 1(א) כתוב:
 "עקב טרעות, פעולות איבה או פעולות פלוגה בתקופה של מיום 29.11.47 עד
 יום... והפעלת כל עד האוצר הים" עד התיבת הסכם טביות-המשק". זאת ארסרת
 כל מה שקרא סדרי הסכם טביות המשק לאיימלל בתוך הארנונה. אא זה קסוד
 סגן גם ההוראות ההוק.

הידוש לפי שיש כאן, הוא ענין של הזכות של
 ההדבר: ההוסד שהיה לו נכס מסויים וזהו בהוס, אאא ואין הוא יכול להסתמט
 בו, ויתוח עכסיר הלוקח אחרת של הפיצויים המתהלקים בין בעל הרכוש וההדבר
 בטובה שהפעל יקבל יותר וההדבר יקבל פחות במתי שהפעל יקדם מה הנכס, אחרת
 לב לוקח הנכס. "סודי הובס פיחודו הסכה שהיה מתקבל בעוד אאאאן גסוק
 ביום הנזק". זאת ארסרת בהנזק גם הוא נקבע לפי אאא מה קרה ביום הנזק
 ולא ביום הסלחמה או החלום.

הנסיים שבזוקו יקבלו פיצויים בסודי
 כל 50% סודיין כל הובס ביום הנזק. התקיימה ישיבה שבה התחוק כל האוצר
 והתי בפלטי ונקבע ההודו הזה כל 50%. כל עד האוצר סודין מהם קובעים את
 הפיצויים כל העוד - הוא יחוד ביום הנזק מה ימללים 50% לסודת. לפי זה אפשר
 יהיה ללום 50% פיליון. אבל לעתיד איימססר ליהיה מה הוא ההיקף, והיו
 המטמלה יכולה להתחייב לסכומים הרבה יותר גדולים. יחד עם זה נקבע שאם
 בובס מסויים הנזק הוא אחרת 15% - לא יכולם כל פיצוי. למשל: אם בסדר
 המטמלה בו נכסות החלה בבנין מסויים - אם ישלוחו פיצויים. לכן נקבעה
 המטמלה המינימלית.

בסעיף 5(ב) ארסרת על פסודים - וזהו ענין
 סודת סאד. יש בידי בקרות לפסודים המהודת כמה עכודת פיליונים ליתוח.
 סודות סודים בבו וביקשו פסודים סודל ארנונה, כל מה הוטבלים שזה יהיה
 לתועלת הליבות. אם יקרו בהבדן שלות פסודים וההודיין לטלם לכל אלה
 פיצויים א - אין זה הודין כלפי אלה המטמלים, וכמו שני מה המוסד המבקש
 פסודים ידע שאין הוא מקבל את הפיצויים - הוא יסקול פעמלים אם לזרוש
 פסודים בו לא. סודת בך בזה הודאה הארסרת שמי שקיבל פסודים איננו יכול
 לקבל פיצויים.

יחד עם זאת נקבעה המטמלה לפסודות מסויים
 לקבל פסודים חלקיים במקרה שהסכום שהודו מעמסה גדולה, אולם יחד עם זאת
 יש תנאי שבה השלוח הפיצויים יהיה חלקי.

סעיף 4 סדבר על פעולת הגשת התביעות. בסוד
 בפועל המלחמה שחוסל יש 10 גלשים חיקים, כלומר: 10 אלפים שקדים שסבלו
 נזקים. לפי ההוסתי ישנם ובים שלא הגישו תביעות כל לא ידעו פסדין להגיש.
 לא היה כל הודאה חוקית לכן. יש להניח שמספר התובעים יהיה גדול יותר.
 ניתן כזה זמן כל לא פחות מ-3 חודשים בסודי להגיש את התביעה על סופס מיוחד.
 מי שלא יגיש את התביעה אחרי הודו 3 החודשים - יש לו אפשרות של 6 חודשים
 נוספים אם יש לו סיבה פיוחדת, למשל: אם סודת היה בחוץ-לארץ חודשים אחדים
 ולא הספיק להגיש את התביעה.

הפרוצידורה תהיה כדלקמן: האדם יגיש את
 בקשתו למנהל, המנהל יבדוק מה הוא הנזק ויקבע מה הוא הסכום שיש לשלם.
 אם האדם איננו סודת - יש לו זכות ערעור. ביהס לערעור יש שתי דעות:
 1) ליצוד רק אינטסטנציה אחת כל ערעור; 2) ליצוד שתי אינטסטנציות. בטבאוו
 למסוד המטמטים וקבענו שתי אינטסטנציות, הוא התנגד לכן משתי סיבות:
 א) לפי התקנות אי-אסוד לקבוע סכומיות למטמטים; ב) אין שופטים. על כן
 הם אופודים: אם רוצים לגסוד זאת - יש לקבוע אינטסטנציה אחת כל ערעור ולא
 יותר, אבל אינטסטנציה הבודדת את הזכות לאזורה לתבוע.

מה הוא הדרכ האינטסטנציות? יהיו שלושה אנשים:
 אחד ימנה ע"י עד האוצר, אחד ע"י מסוד המנים ואחד ע"י אא מסוד המטמטים,
 והם יקבעו. אם יוכל עד האוצר להשיג ממסדר המטמטים שופטים - הוא ימנה
 שופט בתוך היו"ר. אחרת ימנה אושים אחרים

א.ב.א.

ישיבת ועדת הכספים
25.1.52

ד"ר לנדור: סעיף 9 מדבר על שיקום הנזק. השבנו שיהיה זה מן התועלת לצרכי המדינה לפקח על מה שנעשה כסוף. אנו רוצים שהכנס ישוקם, אבל לשם פיקוח כזה היה צורך באדמיניסטרציה גדולה, וזה הוחלט שאלה המספרים את הנזק יקבלו זכות קדימה. כאשר ירכה אאאאאאאאאאאא שחכס הולך ושוקם - יקבל בעל הנכס את הפיצולים לפני האחרים. כגון יצנו הידוש הקטור בסבל הגדול הנזקם לכל האנשים שנפגעו. העניין התחיל כבר לפני יותר ק"מ שנים. בועת האוצר אאאאאאאא להטל את הפעיה הזאת, אאאא לפיכך הוכנסה הוראה בסעיף 9 (ב) הנותנת אפשרות לתת ערבות - אם אין מספיק כסף - ובתחילה תמיד אין מספיק כסף - על הסכום אצ הבית, בבדי שהדם יוכל לשקם את הנזק.

אלה הם הדברים הכלליים. הוכן כבר שלד של מנגנון לביצוע דבר זה, והוועדה תוכל להתחיל לעבוד מיד עם אישור זה. היות וישנו סבל גדול מאד לאנשים ולמוסדות - הייתי מבקש לגמור את העניין מהר.

הינו"ר י. גורלי: את ישיבת יום ב' נפתח בהמשך הדיון על חוק הארנונה.

ועדת המשנה לעניין ירושלים לא נתבטלה, והיא חשב ביום ב' בשעה 9.30, לפני ישיבת מליאת הוועדה. לבסוף ברצוני לבקש את חברי הוועדה לבטל את השימת התיקונים במס מותרות שהונחה על שולחן החברים, אחרי הדיון שהיה בחוק.

הישיבה סגורה.

(הישיבה נועלה בשעה 11.15).